

لزوم نقش آفرینی اجتماعی قرآنیون متناسب با جامعیت قرآن

همچنان که قرآن دارای جامعیت است و هدایت کامل را افافه و مردم را از يك هدایت جامع برخوردار می‌کند، جامعه قرآنی نیز باید با توجه به همین ویژگی، نقش خود را در جامعه ایفا کند.

همچنان که قرآن دارای جامعیت است و هدایت کامل را افافه و مردم را از يك هدایت جامع برخوردار می‌کند، جامعه قرآنی نیز باید با توجه به همین ویژگی، نقش خود را در جامعه ایفا کند.

حجت‌الاسلام و المسلمین محمدصادق یوسفی مقدم، رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با اشاره به این مطلب که جامعه قرآنی، جامعه افرادی است که توانسته‌اند خود را با معارف قرآن آشنا کنند و به طور طبیعی خود را با عمل به قرآن به عنوان مثال‌های قرآنی و در حقیقت قرآن‌های ناطق به جامعه معرفی کنند، عنوان کرد: علی‌القاعده همچنان که قرآن دارای جامعیت است و با جامعیت خود، هدایت جامع را افافه و مردم را از يك هدایت جامع برخوردار می‌کند، جامعه قرآنی نیز باید با همین جامعیت، نقش قرآن را در جامعه ایفا کند.

جامعه قرآنی؛ جامعه‌ای ناطق به هدایت قرآنی

وی جامعه قرآنی را کتاب ناطقی خواند که از سوی قرآن سخن می‌گویند و بیان کرد: البته ناطقیت قرآن دارای مراتبی است و مرتبه عالی و بلکه اعلای ناطقیت قرآن، شخص پیامبر گرامی اسلام(ص) و امامان معصوم(ع) هستند و کسانی که در رتبه‌های بعد از این رتبه قرار می‌گیرند، آن‌ها نیز کتاب‌های ناطقند؛ منتها از مراتب پائین‌تر برخوردار هستند.

کسی که فرهنگ قرآن را درک کرده و با قرآن مأنوس شده و فرهنگ قرآن را در خود به وجود آورده است، متجلی می‌شود؛ یا به تعبیر صحیح‌تر، صفات قرآن در ذات او متجلی شده و نفس او متصف به صفات قرآنی شده است؛ چنین شخصی قرآن ناطق شده است

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم با اشاره به آیه شریفه «فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ؛ ادامه داد: گفته‌اند مصداق اعلای اهل ذکر امامان معصوم(ع) هستند و علما و اندیشمندان هم اهل ذکرند؛ در منازل و رتبه‌هایی پائین‌تر از آن رتبه اعلایی که امامان معصوم(ع) قرار دارند.

جامعه قرآنی باید همچون قرآن ظاهر بذاته و مظهر لغیره باشد

وی با بیان این که قرآن کتابی است برخوردار از ویژگی‌های بسیار مهم، اظهار کرد: قرآن نور است، قرآن کتاب هدایت است، قرآن کتاب وعظ و نصیحت و تذکر است، قرآن کتاب سعادت‌آفرینی است. در خود قرآن از این ویژگی‌ها و امثال این ویژگی‌های بسیار مهمی که در آن متجلی شده است، بارها سخن گفته شده و می‌توان این ویژگی‌ها را از خود قرآن به دست آورد و کسی که قرآنی می‌شود، کسی که از جامعه قرآن می‌شود، یعنی کسانی که توانسته‌اند خود را قرآنی کنند و فرهنگ قرآن را در خود به وجود بیاورند و در حقیقت قرآن ناطق شوند، در هر رتبه‌ای و مرتبه‌ای از مراتب ناطقیت که قرار دارند، باید همان ویژگی‌های قرآن را داشته باشند.

وی افزود: بر این اساس اگر قرآن نور است، و نور چیزی است که ظاهر بذاته و مظهر لغیره است، به همین معنا، قرآن در ذات خود روشن و شفاف و آشکار است و در هر جا هم که وارد می‌شود، تاریکی‌ها را از بین می‌برد و روشنایی به وجود می‌آورد. پس انسان قرآنی و جامعه قرآنی، انسان و جامعه‌ای است که در هر جا حضور پیدا می‌کند، ظلمت‌ها را از بین می‌برد؛ چرا که از نورانیت و معنویت برخوردار است که آن نورانیت و معنویت، ذاتاً و حقیقتاً تاریکی‌ها را از بین می‌برد.

یوسفی مقدم با اشاره به صفت دیگر قرآن یعنی تذکردهنده بود آن، گفت: وعظ و نصیحت و تذکر یکی از ویژگی‌های قرآن است و کار انسان قرآنی، تذکر به افراد جامعه است و این که سعی کند افراد جامعه را به سمت حقایق رهنمون باشد و از انحراف‌ها باز بدارد. بنابراین امثال این عناوین و صفات که برای قرآن مطرح است، در کسی که فرهنگ قرآن را درک کرده و با قرآن مأنوس شده و فرهنگ

قرآن را در خود به وجود آورده است، متجلی می‌شود؛ یا به تعبیر صحیح‌تر، صفات قرآن در ذات او متجلی شده و نفس او متصف به صفات قرآنی شده است؛ چنین شخصی قرآن ناطق شده است.

وعظ و نصیحت و تذکر یکی از ویژگی‌های قرآن است و کار انسان قرآنی، تذکر به افراد جامعه است و این که سعی کند افراد جامعه را به سمت حقایق رهنمون باشد و از انحراف‌ها باز بدارد

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم افزود: اگر نقش قرآن هدایتگری است، اگر نقش قرآن نور بخشیدن و ظلمت زدودن است، اگر نقش قرآن بصیرت‌بخشی است و هر نقشی که شما برای قرآن در نظر می‌گیرید، و البته قرآن نقشی جامع را برای بشریت و جامعه بشری دارد، جامعه قرآنی نیز باید همان جامعیت قرآن را در ایفای نقش‌های خود داشته باشد.

انقلاب اسلامی حدوثاً و بقائاً از جامعه قرآنی منشأ می‌گیرد

وی در مورد ارزیابی خود از نقش‌آفرینی جامعه قرآنی در جامعه ما گفت: به نظر بنده اساس انقلاب حدوثاً و وجود انقلاب در مقام بقا و استمرار از جامعه قرآنی نشئت گرفته است. یعنی شما امام(ره) را باید يك مفسر قرآن بدانید؛ کسی که خودش از قرآن تأثیر پذیرفت و يك ناطق به قرآن و قرآن ناطق، در رتبه خود، بود و توانست آن صفات قرآنی را در جامعه متجلی کند؛ همچنان که در خود متجلی کرده بود.

هر فعال قرآنی در قلمرو وجودی خود باید نقش امام(ره) و رهبری را ایفا کند

یوسفی مقدم با بیان این که این واقعیت در استمرار انقلاب نیز وجود داشته است، اظهار کرد: رهبری معظم انقلاب نیز که بعد از امام(ره) زعامت انقلاب را به عهده گرفته‌اند، می‌بینیم که خود ایشان يك مفسر قرآن بوده‌اند و امروز هم يك ناطق به قرآن و قرآن ناطقند و در حقیقت این رهبری هستند که توانسته‌اند با صفات قرآنی و الهی، جامعه ما را هدایت و رهبری کنند.

وی در پایان خاطر نشان کرد: کسانی که به طور خاص به عنوان جامعه قرآنی و فعالان عرصه قرآنی نامیده می‌شوند، باید به این نکته توجه داشته باشند که باید نقش امام خمینی(ره) و نقش رهبری را در سعه وجودی خود ایفا کنند؛ یعنی هر فعال قرآنی در قلمرو وجودی خود باید نقش امام(ره) و رهبری را ایفا کند و در راستای مصونیت جامعه و هدایت جامعه در جهت ارزش‌های اجتماعی به طور عام، و ارزش‌های خاص انقلابی فعالیت داشته باشند و جامعه را از انحرافات سیاسی و انحرافات اجتماعی مصونیت ببخشند.